

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyně Mgr. Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **R. S.**, narozený X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Emanuele Mašínem
sídlem Pavla Švandy ze Semčic 12, 150 00 Praha 5

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 11. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 15. 11. 2022, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce, Mgr. Emanuela Mašína, advokáta, náhradu nákladů řízení ve výši 3 900 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou do datové schránky soudu dne 20. 1. 2023 domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného shora (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 30. 6. 2022, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná odňala žalobci podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 330/2021 Sb. (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) od 4. 8. 2022 invalidní důchod, neboť podle posudku Okresní

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) již není žalobce invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobce o 10 %.

2. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, zejména rozporoval posudek o invaliditě ze dne 25. 5. 2022, který považoval za neúplný, nepřezkoumatelný a proto nezákonný. Žalobce utrpěl v roce 1998 vážný úraz při dopravní nehodě s těžkým postižením obou dolních končetin, více v oblasti pravé dolní končetiny. V důsledku nehody má omezenou hybnost v oblasti pravého kolene a pravé kyčle, a zkrácenou pravou dolní končetinu o 3 cm. Vzhledem k progresi obtíží v oblasti páteře a levé dolní končetiny bylo v roce 2017 přistoupeno ke zkrácení levé dolní končetiny. Potíže s páteří se ovšem stupňovaly, v roce 2021 podstoupil žalobce dvě operace páteře pro výhřez plotének s následnou rehabilitací v březnu 2022. V namítaném posudku o invaliditě není hodnocen stav žalobce komplexně, resp. není srovnáván se stavem před operacemi páteře v roce 2021. Podle žalobce je nepravdivé tvrzení, že jde o stav po dvou operacích páteře, kdy je stav po rehabilitaci zlepšen. Žalobce má za to, že uvedené hodnocení zcela pomíjí zdravotní obtíže, pro které mu byla invalidita přiznána. Tyto obtíže nadále přetrvávají. Jedná se o omezení hybnosti, především pravé kyčle a pravého kolene, spolu s bolestmi při zvýšené námaze, dále stav po zkrácení obou dolních končetin, se změnou stereotypu chůze. Je přitom zcela vyloučeno, aby se tyto obtíže v oblasti dolních končetin takřka 25 let po úrazu zlepšily, navíc jsou doloženy posudkem o invaliditě z roku 2017.
3. Žalobce tak namítal, že napadené rozhodnutí hodnotí pouze obtíže v oblasti páteře, které vznikly od posledního posouzení v roce 2017 a nehodnotí původní obtíže v oblasti dolních končetin, pro které byla žalobci invalidita přiznána. Pokud se k původním omezením v současné době dále přidružily omezení v oblasti páteře, které přetrvávají i po operaci (doloženo ve zprávě neurologa ze dne 31. 5. 2022), nelze stanovit míru poklesu pracovní schopnosti posuzovaného nižší, než v předchozím rozhodnutí z roku 2017, kdy byla stanovena na 35 %.
4. Žalobce namítal, že se žalovaná nevypořádala s námitkami, které proti rozhodnutí uplatnil a revizní posudkový lékař nehodnotil lékařské zprávy a v jejich vzájemné souvislosti a kontinuitě. Žalobce považuje za těžko pochopitelný argument, že si člověk po nějaké době může na postižení zvyknout a tím se jeho zdravotní stav zlepšuje. Výrazné zlepšení 25 let po nehodě a ve věku 50 let považuje za vyloučené. Naopak u něho v souvislosti se zhoršením zdravotního stavu, několika operacemi a nutností dlouhodobé rehabilitace došlo ke zhoršení psychického stavu. Žalobce tak navrhoval zrušit napadené rozhodnutí a vrátit ho žalované k novému rozhodnutí.
5. Žalovaná s ohledem na námítky žalobce navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“)
6. V průběhu jednání, jež byl soud povinen nařídit, neboť ve věci prováděl nad rámec správního spisu dokazování posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 11. 5. 2023, účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobce se dovolával zejména závěrů pro něj příznivého posudku posudkové komise MPSV.
7. Soud neprováděl žalobcem v žalobě navrhovaný důkaz listinami, lékařskými zprávami, neboť jsou součástí správního spisu a soud z nich bez dalšího vychází, správní spis není předmětem dokazování.

8. Soud ze správního spisu zjistil, že v rámci kontroly invalidity byl dne 25. 5. 2022 vypracován Českou správou sociálního zabezpečení posudek o invaliditě č. j. LPS/2022/774-PS_CSSZ, ve kterém dospěla posudková lékařka k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky neměnila. Posudková lékařka zhodnotila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vertebrogenní algický syndrom, přičemž uzavřela, že se jedná o stav po dvou operacích páteře a po rehabilitaci je stav zlepšen.
9. S odkazem na závěr posudku posudkové lékařky OSSZ vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí ze dne 30. 6. 2022, kterým podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění odňala žalobci invalidní důchod.
10. Žalobce prvostupňové rozhodnutí napadl námitkami, a v nich uvedl, že nesouhlasí především s posudkem o invaliditě, ze kterého prvostupňové rozhodnutí vycházelo. V doplnění námitek pak poukázal na důsledky nehody, kterou měl v roce 1998, přičemž v posudku o invaliditě není hodnocen stav žalobce komplexně, resp. není srovnáván se stavem od posledního zkoumání posudkovým lékařem v roce 2017, ale je srovnáván toliko se stavem před předmětnými operacemi páteře v roce 2021. Žalobce poukázal na to, že posudek o invaliditě zcela pomíjí původní zdravotní obtíže žalobce, pro které mu byla invalidita přiznána. Žalobce přiložil k námitkám lékařskou zprávu z neurologické ambulance ze dne 31. 5. 2022.
11. Posudková lékařka žalované v nepřítomnosti žalobce zpracovala posudek ze dne 7. 10. 2022, a to na základě totožných lékařských zpráv jako posudkový lékař OSSZ a dále na základě lékařské zprávy z neurologické ambulance, kterou k námitkám doložil žalobce. Uzavřela shodně s prvoinstančním posouzením, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s největším dopadem na jeho pracovní schopnost je onemocnění pohybového aparátu, konkrétně vertebrogenní algický syndrom. Posudková lékařka žalované tak posoudila žalobce podle kapitoly XIII. (postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl E (dorzopatie), položky 1b, kde je uvedeno lehké funkční postižení, vymezené jako postižení více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře, občasné projevy kořenového dráždění. Pokles pracovní schopnosti je dán procentním rozmezím 10-20 %, přičemž k tíži postižení byla zvolena dolní hranice, která nebyla měněna. Posudková lékařka dále uvedla, že nález na dolních končetinách po provedené abreviaci míru poklesu pracovní schopnosti neovlivňují. Zánik invalidity určila dnem prvoinstančního jednání, tj. k 25. 5. 2022.
12. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 15. 11. 2022, jež žalobce převzal 21. 11. 2022, námitky zamítla, v odůvodnění odcitovala informace z předložených lékařských zpráv a posudkové závěry posudkové lékařky s tím, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, která má nejvýznamnější dopad na pokles pracovních schopností. V případě žalobce byl konstatován pokles pracovní schopnosti o 10 %, a nejsou tak splněny podmínky pro trvání invalidity podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

13. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 11. 5. 2023. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen a byl vyšetřen odbornou lékařkou z oboru neurologie. Posudková komise po rozboru všech posudkově významných lékařských zpráv shrnula, v robě rozhodné pro posouzení byl u žalobce zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kdy rozhodující příčinou byly důsledky polytraumatu (11. 4. 1998), jehož součástí byla zlomenina holenní kosti s devastací měkkých tkání, řešena zevním fixátorem a opakovanými spongioplastikami (3x) pro pakloub, dále zlomenina pravé stehenní kosti a kontuze mozku, s následnou abreviací levé stehenní kosti pro poúrazový zkrat pravé dolní končetiny, se sekundární poruchou statiky a dynamiky páteře, se stavem po operačně řešených recidivujících výhřezech meziobratlových plotének. Posudková komise stanovila procentní míru poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly XV., oddílu A, položky 7b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve výši 35 %. Posudková komise uvedla, že nehodnotila podle položky 7c, neboť u žalobce nebyly prokázány těžké funkční poruchy po polytraumatu. Posudková komise uvedla, že hodnotila v rozporu s posudkem posudkové lékařky OSSZ i posudkové lékařky žalované, neboť za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určila následky polytraumatického úrazu s tím, že žalobce po operačních zákrocích provedených bezprostředně po traumatu absolvoval po 20 letech od úrazu i zkrácení stehenní kosti zdravé, tj. levé dolní končetiny, za účelem vyrovnaní zkratu pravé dolní končetiny. Následovala sekundární porucha statiky a dynamiky a recidivující výhřezy meziobratlové ploténky v oblasti L4/5, která byla řešena dvěma operacemi. Posudková komise zároveň v posudku zhodnotila, které nově zjištěné skutečnosti nemohly mít vliv na posudkový závěr, zejména z důvodu, že ještě nebyly vyčerpány možnosti léčby (zejm. psychiatrické onemocnění a nové podezření na výhřez ploténky v oblasti L5/S1)
15. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.
16. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).

17. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
18. Soud konstatuje, že komise při vypracování posudku vycházela ze vši dostupné zdravotnické dokumentace a při svém jednání přeshetřila zdravotní stav žalobce odbornou lékařkou. Komise hodnotila zdravotní stav žalobce komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jeho rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu XV, oddíl A, položku 7b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti je stanovena pro tuto položku v rozmezí 25 až 40 %. Komise stanovila pokles ve výši 35 %. Stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity již dále neměnila. Posudek dle soudu splňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. V posudku byl popsán zdravotní stav a podstatná zdravotní postižení, které jsou rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a jejich rozsah. Řádně odůvodněno bylo i zařazení zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Účastníci závěry posudku, ať již jde o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu či míry poklesu pracovní schopnosti odpovídající invaliditě třetího stupně nikterak nezpochybnili. Účastníci nevznesli proti posudku posudkové komise žádné výhrady a nenavrhli doplnění dokazování. Soud v této souvislosti připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoliv vyšetřovací (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, č. j. 1 As 100/2009-129, či rozsudky téhož soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 Afs 46/2013-28, a ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 279/2014-23), tzn., že skutkový stav je zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených, přičemž platí, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky.
19. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce soud dospěl k závěru, že jako nejpersvědčivější, logický a vycházející z neúplnějších podkladů lze hodnotit právě posudek posudkové komise MPSV v Praze ze dne 11. 5. 2023. Podstatné je zejména to, že posudková

komise podrobně popsala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, přičemž se vymezila vůči závěrům posudkových lékařů žalované s tím, že poukázala na to, že žalobce ještě i 20 let od úrazu absolvoval zkrácení stehenní kosti zdravé tj. levé dolní končetiny za účelem vyrovnání zkratu pravé dolní končetiny. Rozhodující tak byl podle posudkové komise dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole XV, oddílu A, položky 7b přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., pro kterou se stanoví míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25 – 40 %, přičemž zvolila posudková komise míru 35 %. Tuto hranici již dále neměnila. Posudková komise tak konstatovala míru poklesu pracovní schopnosti žalobce 35 %, což odpovídá I. stupni invalidity.

20. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila ke dni vydání napadeného rozhodnutí 35 %. Jak vyplynulo z doplněného dokazování v řízení před soudem v podobě posudku posudkové komise MPSV, žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně vyhodnotila příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, který spočíval v důsledcích polytraumatu ze dne 11. 4. 1998 a nikoli ve vertebrogenním algickém syndromu. Žalovaná tak nesprávně zjistila příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ve smyslu § 3 vyhlášky o posuzování invalidity, což ve svém důsledku vedlo k nesprávnému stanovení míry poklesu pracovní neschopnosti.
21. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, když posudkoví lékaři zjistili nesprávnou příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce.

Závěr a náklady řízení

22. Soud tudíž vyšel z odůvodněných závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, a neobstojí proto ani jeho odůvodnění. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a současně je povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 11. 5. 2023, jakož i veškeré lékařské zprávy, o které se tento posudek opírá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, náleží náhrada nákladů řízení, a to v celkové výši 3 900 Kč. Tuto částku tvoří odměna za tři úkony právní služby po 1 000 Kč [příprava a převzetí zastoupení a seps žaloby a účast na jednání dne 22. 6. 2023 – § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů] spolu se třemi paušálními částkami jako náhradou hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky. Zástupce žalobce není plátcem DPH.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 22. června 2023

Mgr. Martina Kotouček Mikolášková, v.r.
soudkyně